

ENTITAT CULTURAL VALENCIANA

El Piló

BOLLETÍ D'INFORMACIÓ CULTURAL

Número 71 .- Segona època

Burjassot, Juliol de 2022

Eixemplar gratuït

LES FOGUERES DE SANT JOAN EN ALACANT

En Alacant era costum antiga que els llauradors que rodejaven la ciutat, cremaren les sobre agrícoles en la nit del dia 21 de juny, el dia més llac i propici per a demanar millors collites, i la nit més curta per a espantar als mals espírits. Però en el segle XVIII s'estengué al territori urbà. En el que s'encenien fogueres que s'acompanyaven ab jocs populars, música i petarts i en el temps ninots que criticaven ad alguna persona o censuraven qual-sevol acció.

Però el govern d'Alacant no veia en bons ulls esta tradició i per això cada any ordenava, en un bando, que no s'encengueren les fogueres. A pesar de la prohibició, els alacantins continuaven celebrant esta antiga tradició, la qual se'n va eixir de mare en 1881 quan l'ajuntament oblidà publicar el bando prohibint-la. A partir d'ahí la festa va anar a més, i a l'augmentar la diversitat de la mateixa s'escomençaren a crear comissions de veïns de "festes en el carrer"

El canvi en la festa tingué lloc en 1928, any en el que passa de ser perseguida a ser recolzada pel govern municipal. Va ser quan Jose Maria Py, alacantí d'adopció, publica en un diari un article titulat "Les falles de Sant Josep en València i les fogueres de Sant Joan en Alacant". Ell proposa convertir les ancestrals fogueres d'Alacant en una festa similar, donant-li més formalitat cremant monuments artístics en lloc de trastos. D'esta manera es fomentaria el turisme, augmentant els ingressos de la ciutat.

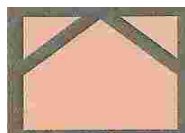
L'entitat "Alacant Atracció" i la premsa recolzen l'idea i finalment ho fa a l'ajuntament, per lo que a partir d'eixe any escomençà a permetre fogueres, encara que convertides en obres d'Art. L'èxit de públic confirmà que s'havia fet lo correcte, puix segons la pensa de llavors, la crema fon presenciada per més de 100.000 persones, quan la població de la ciutat era de 70.000.

El primer any d'existència de les fogueres modernes es constituïren nou comissions festives i any darrere any han vingut celebrant-se tots (menys els de la guerra civil i els de 2020 i 2021 per la pandèmia del Covid 19), augmentant el número de Comissions fins aplegar a les 180 d'este any.

En l'any 1932 començà a elegir cada comissió a la seua regina, tant infantil com major, "La bellea del Foc", en 1941 s'inicia l'Ofrena de Flors a la Verge del Remei, que és la més antiga d'Espanya. Les fogueres ostenten la distinció d'Interés Turístic Nacional i Internacional i de Festes Oficials de la Ciutat d'Alacant.

Junt a les fogueres grups de persones solen montar en el carrer prop ad elles lo que denominen "barraca", que son espais tancats en els carrers. Als que s'accedix per unes portes decorades artísticament, que s'encarreguen de portar a la ciutat l'ambient de festa nocturna. La barraca és costejada per un grup d'amics cridats barraquers i normalment les taules solen ser privades, encara que es pot entrar lliurement i pendre alguna cosa en el taulell i escoltar la música

Alacant
FOGUERES
DE Sant
Joan 2022
Del 20 al 24 de Juny

GONZALEZ & VERGARA G&V Consultores Inmobiliarios
Pintor Goya, 11-bajo, 46100 Burjassot- Tel 690199360

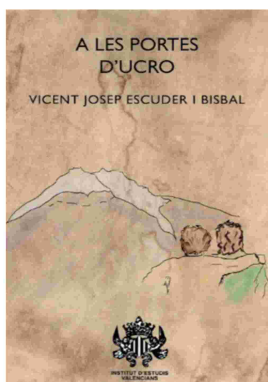
PRESENTACIÓ LLIBRE

El dia 21 d'abril va tindre lloc en la seu de l'Entitat Cultural Valenciana El Piló la presentació del llibre “**A les portes d'ucro**”, premi INEV de creació Manuela Solís Claràs, del que és autor Vicent Josep Escrivà i Bisbal.

Obrí l'acte el president d'El Piló, Josep Barat, per a donar la benvinguda als assistents i fer una chicoteta semblança de l'autor, destacant que ya ha guanyat dos premis literaris d'El Piló.

A continuació Ferràn Ribes, president de l'Institut d'Estudis Valencians, feu una breu exposició del perquè d'este premi, que no és altre que contribuir a que cada vegada més s'escriga en la nostra dolça llengua valenciana, cosa que cada dia es fa més.

Tot seguit l'autor va explicar com havia naixcut l'idea d'esta novela, dient que regirant per uns caixons trobà uns papers de Jacint Labaila i va encontrar una pista entre la correspondència mantinguda per dos grans lletrats de finals del segle XIX i començà a indagar sobre alguns els seus continguts, portant a la protagonista, Delia, a viajar pel món.

Dos moments de la presentació

GRUP DE DANSES

El dia 7 de maig el Grup de Danses El Piló va participar en la Dansa a la Verge dels Desamparats en València.

El dia 18 de juny, acompanyat per Dolçaina i Tabal, actuaren en la missa en la parròquia del Sagrat Cor de Jesús de Burjassot. En el mateix acte el soci d'El Piló Josep Ortiz recità una poesia

EQUIP DE JOCS TRADICIONALS

El dia 8 de maig es va disputar en el camp de jocs de Burjassot, el Trofeu President Generalitat de Birles, en el que la nostra jugadora Mari Carme Martin quedà primera en la categoria Dònes.

SOPAR DE NARRATIVA

Taula autoritats

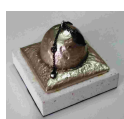
Taula de socis

Primer premi Micro-relats

Segon premi Micro-relats

El dia 20 de maig de 2022 es va celebrar en el restaurant de la Casa de la Cultura de Burjassot, el tradicional Sopar de Narrativa que tots els anys organisa l'Entitat Cultural Valenciana El Piló, en el que es feu entrega dels premis als guanyadors dels XXXIV Premis Lliteraris i d'Investigació El Piló de l'any 2022.

Va obrir l'acte el President d'El Piló, Josep Barat, per a donar la benvinguda a les autoritats, representants d'altres Entitats Valencianistes i públic en general, donant pas tot seguit a la degustació del sopar preparat pel restaurant de la Casa de la Cultura.

Després del sopar es va procedir a la lectura dels Micro-Relats que es presentaren, pels propis autors i mentrimentres s'arreglaven les paperetes de votació i es feia el recompte, Oscar Rueda va fer la presentació del llibre "Ampar, sense forces", guanyador del XX Premi de Novela "Federic Fases" de l'any passat, del que és autor Vicent Josep Escuder i Bisbal.

En acabar este, es va donar pas a l'entrega dels premis de Micro-Relats, votats pels assistents i que foren els següents:

Primer premi al titulat "La sort de ser major", llegit per Miquel Garcia i Maldonado, segon premi al titulat "El ram de flors", llegit per Jesús Moya i Casado i tercer premi al titulat "D'on bufa el vent", llegit per Enric Calvo i Dolz.

A continuació es va procedir a l'entrega de premis als guanyadors dels XXXIV Premis Lliteraris i d'Investigació El Piló, de la següent manera:

XXI Premi de Novela Federic Feases, a l'obra titulada "El Viage", de la que és autor *Enric Calvo i Dolz*.

II Premi de Poesia Josep Melià, a la titulada "A tres llegües", de la que és autora *Ampar Cabrera i Sanfèlix*.

IV Premi d'Ensaig Joan Costa, al titulat "X València", escrit per *Vicent Josep Escuder i Bisbal*.

Per a finalisar l'acte el President va prendre la paraula per a agrair a tots els presents la seua assistència, despedint-se fins l'any que ve i entonant tots junts la **Cançó de Lluita**.

Entrega premi Poesia

Entrega premi Ensaig

Entrega premi Novela

Autoritats i premiats

MICRO-RELATS

PRIMER PREMI

Títol: La Sòrt de ser major

Autor: Miquel Garcia i Maldonado

Jaume entrà en la sucursal bancària de la mà de la seua neta de set anys. Anava a traure uns euros per a dur a la chiqueta a berenar i per a tindre ell en la cartera.

—Per favor me dona cent euros —li preguntà l'home a la caixa mentre li donava la cartilla

—¡Al caixer! —li contestà seca i sense mira-li a la cara.

—Perdó senyoreta, es que no m'aclarix i me dona por fer-ho malament.

—Puix depenga que ya te vosté una edat i lles de la finestreta que està fent cua.

L'home baixà el cap avergonyit, la seua neta que s'havia donat conter de la situació enganchada de la seua mà el mirava apretant-li-la en més força encara.

Els ulls de l'ancià denotaven una tristesa indescriptible, no entenia com li parlaven aixina davant de tot el món i de la seua neta. ¿per qué? Se preguntava.

Lo que no sabia aquella jove que tant malament li havia parlat, és que ell va estar assentat en eixa mateixa cadira més de trenta anys com a caixer de la mateixa sucursal.

Contava els billets en una velocitat meteòrica i en una ocasió fins guanya un concurs caligràfic a nivell

nacional organitzat pel Banc d'Espanya.

¿Sabria eixa dona contar diners i tindria l'excelent caligrafia que tenia ell?

—Yayo no et poses trist que tu no eres fava —Li digué la chiqueta posant-se de puntelles per a intentar donar-li un beset.

L'home doblegà el cos recolzant-se en el seu bastó per a que poguera aplegar la chiqueta a la seua galta mentre li dia:

—No Aitana, no soc fava, no més que tinc la sòrt de ser major.

SEGON PREMI

Títol: El ram de flors

Auto: Jesús Moya i Casado

A l'home que esperava en la parada de l'autobús, la joventut ya feya molt de temps que se li havia escapat, el monyo blanc i lo encorbat del seu cos aixina ho dien. Les sabates, encara que llustrats, havien conegut millors temps, i els pantalons, en la pernera massa ampla per ad estos temps que corren, eren obscurs com la resta de l'indumentària; és a dir, no eren de les últimes rebaixes. Però lo que més cridava l'atenció en el cavaller no era la vestimenta, ni la seua alvançada edat, lo que més ressaltava en ell era un gran ram de flors que, com si ho abraçara, sostenia entre els braços. Quan l'autobús realisà la parada, no sense

certa dificultat, l'home va pujar i anà a prendre assent en un dels pocs que quedaven lliures junt a una chicona que enganyava la fam en unes pastes que despedien un agradable olor. Ella molt amablement, li llevà una carpeta que havia deixat en l'assent que estava lliure al costat d'ella. - ¿Li apetix una pasta? -li va dir ella, mentre li acostà una bossa. - Les ha fet la meua yaya. L'home, entre torbat i reconegut, li contestà: - Moltes gràcies carinyo, ya saps... el sucre. Ella es va a llimitar a somriure i va ser en aixó quan l'home, en mà tremolosa, li oferí el ram de flors que duya. La chica, ruborizada, es negà a acceptar-ho pero el senyor, insistint, li va dir: - No et preocupes, eren per a la meua dona, pero quan li l'explique, ho entendrà perfectament. Passaren quatre o cinc parades quan el home, alçant-se molt aspayet, li va dir a la jove: - Bo, yo em baixe ací. - I despedint-se, baixà de l'autobús. Ella, seguint-li en la mirada des del seu assent, i en el ram de flors en la falda, es va despedir de l'home abans que entrara en el cementeri.

TERCER PREMI

Títol: Els rives l'orage

Autor: Enric Calvo i Dolz

Cregau-me, no necessite a la dona del temps, per a saber si plou o d'on bufa el vent.

SOPAR DE FI DE CURS

El dia 30 de juny va tindre lloc en les instal·lacions del Mercat Bell de Burjassot, el tradicional Sopar de Fi de Curs d'El Piló, al que acodiren un bon nombre de socis.

El sopar era en faixa, pero a càrrec de l'Entitat n'hi hagueren unes picaetes de pernil, olives, cacaos, tramussos, embotits a trocets, aigua, vi de la terra, cervesa, refrescs i després de sopar, cafè o infusions i licors.

Una vegada acabat el sopar actuaren els grups de l'Escola de Dolçaina; Escola de Danses; Danses, que ballaren una Dansà i dos fandangos; Rondalla, que interpretaren Malaguenya de Corbera, Valencianes de Corbera i Jota de Benagéber; Albaes i Cant d'Estil, aixina com també Pepe Ortiz declamà unes poesies.

La velada estigué molt animada i els assistents fruïren de les actuacions i de la plaentera companyia entre tots els socis.

